

POSTANOWIENIE

Dnia 18 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **K. K.**

skazanego za czyn z art. 197 § 3 pkt 2 i 3 k.k. i in

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 kwietnia 2024 r.

wniosku kuratora pokrzywdzonej

w przedmiocie przyznania wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

postanowił

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 9 lutego 2024 r. adwokat A. J. wystąpiła o przyznanie jej wynagrodzenia za pełnienie funkcji kuratora dla małoletniej pokrzywdzonej K.K. w postępowaniu kasacyjnym. Wskazała, że na etapie postępowania kasacyjnego „zapoznała się kasacją obrony oraz odpowiedzią na kasację prokuratury”, a nadto kilkukrotnie kontaktowała z matką pokrzywdzonej celem ustalenia bieżącej sytuacji pokrzywdzonej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Postanowieniem z dnia 13 września 2019 r., sygn. akt III Nsm 992/19, adwokat A. J. została ustanowiona kuratorem dla małoletniej pokrzywdzonej K. K., celem reprezentowania interesów małoletniej w postępowaniu karnym „nadzorowanym przez Prokuraturę Rejonową w Kaliszu w sprawie o sygnaturze akt [...]”.

Ww. adwokat reprezentowała małoletnią pokrzywdzoną jako kurator w toku postępowania przed sądem I i II instancji za co otrzymała stosowne, orzekane na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2023 r., poz. 2631), wynagrodzenie.

W toku postępowania kasacyjnego, zainicjowanego kasacją wywiedzioną przez obrońcę skazanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 października 2022 r., sygn., akt II AKa 207/22, kurator pokrzywdzonej nie podejmowała jednak żadnych czynności procesowych, za które zgodnie z ww. rozporządzeniem należałoby się jej wynagrodzenie. Nie złożyła bowiem odpowiedzi na kasację, a nadto – w związku z ukończeniem przez małoletnią w dniu 1 lutego 2024 r. 18 roku życia – nie reprezentowała jej na rozprawie kasacyjnej w dniu 8 lutego 2024 r. Zgodnie zaś z utrwalonym poglądem, przepis § 17 ust. 2 pkt 6 ww. rozporządzenia statuujący prawo do opłaty za „obronę przed Sądem Najwyższym”, który stosuje się odpowiednio do pełnomocnika pokrzywdzonego, oskarżyciela posiłkowego i prywatnego, dotyczy opłaty należnej za „faktyczne występowanie” przed Sądem Najwyższym, a nie podejmowanie jakichkolwiek innych czynności dokonywanych poza samym postępowaniem, choć mających z nim związek, takich jak zapoznanie się z kasacją czy odpowiedzią na kasację, czy też rozmowy z matką małoletniej (por. A. Partyk, T. Partyk, *Rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Komentarz*, LEX/el. 2016, komentarz do § 17). Podstawą do przyznania wynagrodzenia z tego tytułu nie może być również przepis § 18 ust. 1 rozporządzenia stanowiący, że opłaty wynoszą za dokonanie określonej czynności procesowej w toku postępowania sądowego - 25% opłaty przewidzianej za obronę w sprawie, w której ta czynność ma być dokonana.

Kierując się powyższą argumentacją, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[PGW]

[ms]